WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Tim

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
T	T van Toren	8
I	I van Inlaag	14
M	M van Molen	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Pier	26
L	L van Laarzenpad	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Iepenlaan	41
M	M van Moestuin	46
	De naam op de kaart	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

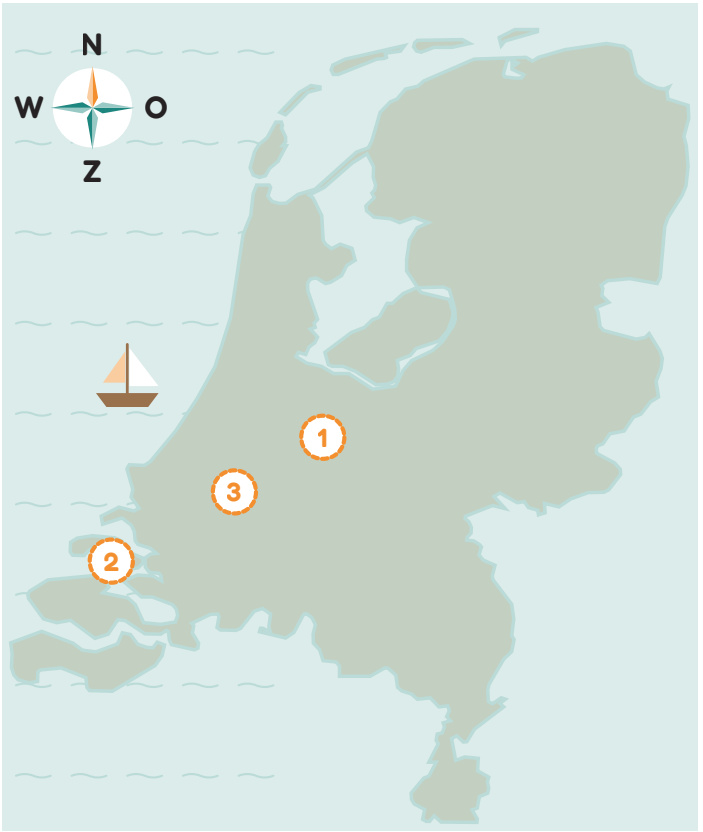
Het was een gewone ochtend. Tim zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde hij iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Tim?’ Tim liet bijna zijn boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Tim. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

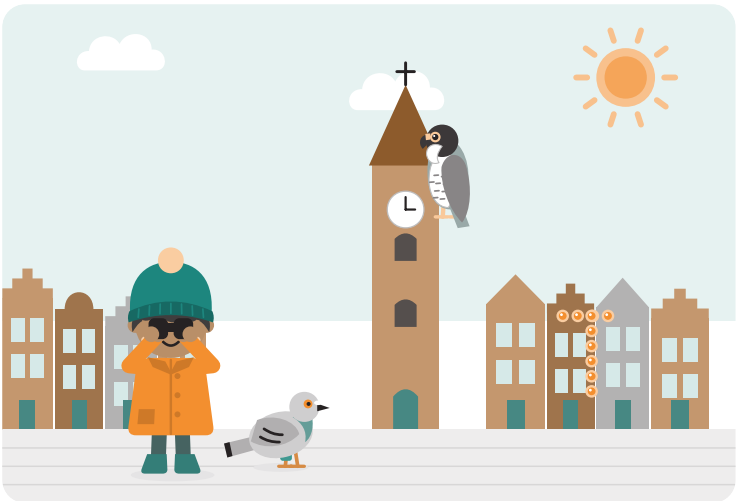
De Namenkaart van

TIM

Nog zijn de rondjes leeg. Straks staat in elk rondje een letter van jouw naam.

T van Toren

Ze stonden op een plein aan de voet van een hoge kerktoren. Tim moest zijn hoofd helemaal achterover buigen om de top te zien. Bovenin zat een klok. Bong, bong, sloeg hij. ‘Wat een hoge toren!’ zei Tim. ‘Hoog genoeg voor een heel bijzondere bewoner,’ zei Pluim.

Hij klonk een beetje zenuwachtig.

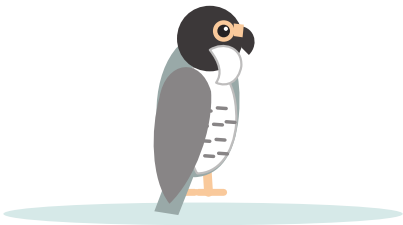
Tim pakte zijn verrekijker. Hoog op een richel van de toren zat een vogel. Hij had een donkere kop, als een helm, en een witte keel met streepjes. ‘Een slechtvalk,’ fluisterde Pluim. Hij schoof een stukje achter de benen van Tim. ‘Waarom fluister je?’ vroeg Tim. ‘Slechtvalken vangen vogels,’ fluisterde Pluim. ‘Ook duiven.’ ‘Ah,’ zei Tim. ‘Dan blijf jij lekker bij mij.’

De slechtvalk spreidde zijn vleugels en vloog op. Hij cirkelde hoog boven de toren. Toen vouwde hij zijn vleugels in en dook omlaag, sneller dan alles wat Tim ooit had gezien. Zoeeef! Daarna klapte hij zijn vleugels weer uit en vloog terug naar de toren. ‘Als hij duikt, is hij het snelste dier van de wereld,’ zei Pluim. ‘Veel sneller dan een auto op de snelweg.’ ‘Waarom woont hij op een kerktoren?’ vroeg Tim. ‘Een hoge toren lijkt op een rots,’ zei Pluim. ‘In de bergen broeden ze op rotsen. In de stad nemen ze een toren.’

Echt waar!

De slechtvalk

Als een slechtvalk naar beneden duikt, is hij het snelste dier ter wereld. In steden broeden slechtvalken soms hoog op een kerktoren of een ander hoog gebouw.

Zo groot	38 tot 45 centimeter
Eet graag	vogels, die hij in de lucht vangt
Herken hem aan	een donkere 'helm' op zijn kop en een gestreepte buik

Denk mee!

Waarom kruipt Pluim weg achter Tim?

Spieken mag pas na afloop: p. 59.

L van Laarzenpad

‘Op naar de L van Pluim!’ zei Tim. Pluim bloosde onder zijn veren. Eén, twee, drie… woesj! Het pad was nat. Héél nat. Er stonden plassen en het gras was zompig. ‘Een laarzenpad,’ zei Pluim tevreden. ‘Daar loop je op laarzen, door het water en de modder.’

Tim keek naar zijn laarzen. Plets. Plets. Plets. ‘Dit is het beste pad van de wereld,’ zei Tim. Pluim landde in een plas. Plets! ‘Ik heb geen laarzen,’ zei hij verontwaardigd. ‘Jij hebt pootjes,’ lachte Tim. ‘Die drogen vanzelf.’

Langs de rand van het pad zag Tim iets bewegen. Iets lang en glads, dat heel soepel door het gras gleed. ‘Een slang!’ fluisterde Tim. ‘Een ringslang,’ zei Pluim. ‘Kijk naar zijn nek.’ De ringslang had achter zijn kop twee gele vlekjes, net een gele halsband.

Hij gleed het water in en zwom weg, met zijn kop omhoog. ‘Hij kan zwemmen!’ zei Tim. ‘Heel goed zelfs,’ zei Pluim. ‘Hij vangt kikkers en visjes.’ ‘Is hij gevaarlijk?’ vroeg Tim. ‘Nee,’ zei Pluim. ‘Een ringslang is niet giftig. Maar het is een wild dier.

Je laat hem met rust, dan laat hij jou met rust.’ ‘Wat doet hij als hij schrikt?’ ‘Soms doet hij alsof hij dood is,’ zei Pluim. ‘Hij draait op zijn rug, met zijn bek open. Toneelspelen kan hij goed.’

Tim lachte. ‘Een slang die toneelspeelt!’

